

Craven, L. (ur.). *What are Archives? Cultural and Theoretical Perspectives: A Reader*. Surrey, 2010, 196 str.

Knjiga obrađuje četiri teme podijeljene u devet manjih članaka, a uredila ju je Louise Craven, voditeljica odjela Katalogizacije u Nacionalnom Arhivu Engleske, Welsa i Ujedinjenog Kraljevstva. Kao zanimljivost može se spomenuti da je knjiga svoj život započela kao prezentacija na Konferenciji Udruženja arhivista u Lancasteru 2006. godine.

Kontinuitet i promjena u arhivskoj paradigmi

Niz autora pokušava nam u ovom dijelu osvijetliti promjene u svijetu arhivista i predstaviti područja najvećih promjena, kao i područja kontinuiteta u arhivima i arhivskoj djelatnosti.

Prvi članak duhovitog naslova „Od arhivskog vunenog džemperera do vrlo mrtve ovce“ daje pregled mijenjajućeg arhivskog krajolika i baca svjetlo na nove trendove. Naslov ukazuje na promjene koje su arhivisti u zadnje vrijeme mogli osjetiti. Članak kroz pet poglavlja opisuje pomak iz tradicionalne uloge (često parodirane) pasivnih, prašnjavih birokrata odjevenih u džempere, prema dinamičnim proaktivnim profesionalcima koji se suočavaju i uspješno rješavaju sve izazove sadašnjice i sutrašnjice i aktivno pridonose novim načinima razmišljanja i pisanja o arhivima. Poglavlja su posvećena tehnološkim promjenama u arhivima, promjenama u kontekstu očuvanja nasljeđa i kulture pojedinih zemalja, promjenama odnosa u akademskom kontekstu, to jest promjenama odnosa između arhiva i arheologa, povjesničara i drugih humanističkih znanstvenika, promjenom odnosa arhiva i medija (koja je najvidljivija po rastu interesa za genealogiju i obiteljsku povijest u Velikoj Britaniji nakon učestalog pojavljivanja arhiva u dokumentarnim serijama na History Channelu), te izazovom koji za arhive predstavljaju digitalni zapisi.

U drugom članku pod naslovom „Tekstualnost arhiva“ Andrew Prescott govori o tekstualnosti arhiva i pita se jesu li arhivski dokumenti poput svih tekstova predmet interpretacije? Je li jezik kojim su povijesni dokumenti pisani predmet slične analize te ako jest, koji nam teoretičari mogu pomoći da najbolje razumijemo arhive iz ovog novog kuta gledanja? Autor zaključuje kako bi arhivisti trebali biti manje preokupirani „birokratskom medijacijom“ i „obranom arhiva“ te više vremena posvetiti promoviranju boljeg razumijevanja arhiva i dokumenata koje čuvaju.

U trećem članku „Osobni fondovi: percepcije i praksa“ Caroline Williams promišlja tradicionalne stavove o osobnim fondovima i organizaciji arhiva i pita se imaju li u digitalnom vremenu takvi stavovi dugotrajnije značenje. Kroz cijeli članak autorica naglašava vrijednost osobnih fondova, jer dok nam fondovi javnih tijela i organizacija daju bolji uvid u kontekst i okvire poslovanja, društva i politike, spisi pojedina omogući nam biografske i genealoške studije, kao i obilje podataka važnih za sam kontekst. Prema mišljenju autorice, činjenica što će zbog digitalizacije do osobnih fondova u budućnosti biti teže doći i njima će se teže upravljati, može poslužiti samo kako bi arhiviste i knjižničare ohrabrila da razvijaju potrebne vještine te da se fondovima pozabave profesionalno i na održiv način.

Utjecaj tehnologije

U drugoj temi, Michael Moss i Jane Stevenson promatraju učinak što ga je digitalizacija imala na arhive i arhiviste s dva potpuno različita stajališta.